

לפני 25 שנה

גליון "העולם הזה" שראשיתו השבוע לפני 25 שנה בדיוק, חשף בכתבת-שער את "פרשת מטוס הנשק המיסטוריוזי" הישראלי, שאולף לנחות באלג'יריה כשהוא עמוס בנשק, שהיה מיועד לתושבים הצרפתים של אלג'יר. מדור "הנידון", תחת הכותרת "הקירקס בא", התייחס לכונתה של הממשלה להפוך את חגיגות עשור לקיומה של ישראל לאירוע בידורי. לילי לוסטי, אשת השוכת המפוטרת, שניסה להתנקש בחייו של מפכ"ל המשטרה יחזקאל סהר, נוללה בכתבה "המתנקש הוא בעלי" את תלוצת בעלה, שהביאהו למעשה הנואש. המשורר הערבי-ישראלי ראשד חוסיין (שמת לפני כשמונה שנים בניו-יורק), חישמל את הקהל הערבי בנצרת, כאשר קרא וירוי נירנש תחת הכותרת "בן אסיה אנוכי".

תחת הכותרת "התיבות כשק" הובא סיפור הופעתן של דוגמנות אמריקאיות ומקומיות, כמופע שריכו סביבו את נשות-החברה ונערות-הזוהר של ישראל. "נערת פינקס הצ'קים" זו הכותרת לסיפורה של מרים רונטשטרייך מרחובות, שנתפסה אחרי שפיוזה צ'קים רבים בלא כיסוי. בשער הגליון: מפוס הנשק הישראלי המיסטוריוזי שיוורט באלג'יריה.

ראש שבט אפריקאי, גולדה מאיר וצרות אחרות * ספינת

המישטרה טובעת * השמש והצללים של לוי אשכול

העם

נפט וכישופים

השבוע זכתה ישראל בהישג מדיני אחד גדול: לשרת-החוקן גולדה מאיר הוענק תואר של ראש-שבט כושי. השרה, שיצאה למזלה מצרפת לפני שהתפוצצה שם הי שערוריה הנוראה של מטוסי-הנשק הישראלי שיוורט מעל אלג'יר. ביקורה בלי-בריה, ארץ אכזרית של רודנות וכישוף סמי, היתה בבחינת התחלה שחורה גאה לנסיון ישראלי לקנות אחיה במדינה אפריקאית זו.

שאר הידיעות הפוליטיות של השבוע לא היו פחות שחורות, אך הן היו בהרבה פחות משמחות.

ירח חדש לשמש. מוקד הקדחת היתה דמשק. לשם בא סייף אלי-טלאם ("חרב האיסלאם") אלי-באדר ("הירח"). הוא הודיע כי הירח התימני יצטרף מעתה כוכב-לכת נוסף למערכת הכוכבים הנעה

ואת קיום ממלכת האימאם. בניגוד לצורת האחרון שהפכה את מצריים וסוריה לי מדינה אחת) היתה בעלת משמעות מה פכנית. תושבי ישראל עשויים להרגיש בה בעתיד. כי תימן הנחשלת היא עמדת מפתח במאבק על דמות המרחב.

זה מכבר נטוש מאבק מר בין תימן ובין בריטניה על מושבת-ההכר הבריטית עדן, אשר לדעת התימנים היא חלק מ-ארצם. הבריטים הגנו לא רק על המובל-לעת הקטנה ומוכת-השמש, המשמשת כי בסיס חשוב לצי הבריטי. הם ידעו, שאם תיפול עדן, תיפול אחריה חדר-רמות, שטח אדיר הנתון לחסותם.

אם תיפול חדר-רמות, תיפול אחריה שר-שרת שלימה של נסיכויות קטנות. המשרתות תרועות לאורך האוקיינוס ההודי והמפרץ הפרסי. שרשרת זו היא חיונית לבריטניה ולמצרע כולו, כי כלולות בה שלוש נסיכויות נפט בעלות חשיבות: קטאר, באח-ריין וכווית.

מכווית לראש-זוהר. לכן הגנה בריטניה על עדן בכל כוחה, תוך הפעלת מטוסי סילון וטנקים. אולם בואו של עבד

כי הנפט המרחבי קובע עתה את חזיתות כאילו כדי להדגיש עובדה זו, הודיעו הי שבוע עיתוני ישראל כי נעלם הסיכוי לגלות נפט בראש-זוהר, שעליו הכריזו לפני כן בקול תרועה גדולה. גולדה מאיר, שרת-החוקן, חצטרך ללמוד היטב את הי כישופים של שיבטה החדש, כדי לספק לישראל תחליף מתאים.

מישטרה

קצין גבוה בכוח

...רק לפני שישה שבועות בא אלי קצין גבוה, גבר, אני אומר לך. עם דמי

דאשד חוסיין

המסורר הערבי

ישראלי ראשד חוסיין, בעת הופעה בנצרת, בה קרא את וידויו הפוליטי בן אסיה אנוכי.

עות בעיניים אמר לי: אני מתפטר מן המישטרה, לא בגלל המשכורת, אלא מפני שאינני יכול לסבול יותר, איך ידידים ומכרים לועגים לי — 'מה? אתה עוד משרת במישטרה המושחתת הזאת?' כן, כן — ככה זה. אני יודע על עוד קצין גבוה שעוזב בגלל האווירה... דברים אלה אמר המפקח הכללי של המישטרה, יחזקאל

אנשים

● ראש-הממשלה דויד בן-גוריון, בתשובה לעיתונאים ששאלו אם ישראל מכינה את מיגרשי הגולף שלה לקראת ביקורו האפשרי של הנשיא האמריקאי חובב הגולף אייזנהאואר: "אני מצטער מאוד, אחת החולשות שלי היא, שאיני משחק גולף."

● דויד בן-גוריון, בתשובה לשאלה מדוע לא נכנסו הכוחות הישראליים ב-מהלך מיבצע סיני למצריים: "יכולנו ל-לכת למצריים, אילו רצינו, אך לפני שלף שתי אלפים שנים צווינו שלא לחזור ל-מצריים."

● מבקר הרדיו של הארץ בועז עבידון, על שידור של המסורר שלמה

חתיכה בסד!

אשת החברה מלכה'ה רוזנשטיין*, כפי שצולמה בכתבת העולם הזה חתיכות בשק על תצוגת אופנה במסלול התצוגות של מלון דן. בכתבה נכתב על רוזנשטיין: "המקום הריק באמצע השורה הראשונה, ליד הבמה, התמלא בנערת הזוהר מלכה'ה רוזנשטיין, שלא יכלה, כמובן, לוותר על כניסה דרמטית מאוחרת. היא היתה יפה להפליא, ושונה מן האחרות בכך שלבשה שמלת צמר לבנה והדוקה לגוף, בניגון אמפיר. על צוורה התנוססה שרשרת זהב כבדה וארוכה מאוד, שהסתיימה באבן ענקית, שנצצה בשלל אורות."

מסביב לשמשו של גמאל עבד אל-נאצר. צירופה של תימן לאיחוד הערבי (בצור) רת פדרציה שתבטיח לה עצמאות פנימית

● שכונתה בתל-אביב של אותם ימים מלכה'ה, "תירס" בגלל הדוכן למכירת תירס של אמה, שם עבדה לעיתים וגרמה לתורים ארוכים.

למי טעד הנשק? זוזו חוד תכנן באנגליה?

מטוס הנשק המיסטוריוזי

"העולם הזה" 1066
תאריך: 5.3.1958

סהר, בראיון שנתן השבוע לרפאל בשן, כתב מעריב. סהר, שדאג גם להדגיש, כי הוא מסתיר מבנו בן ה-12 את העיתונים, מפחד פן יקרא בהם כי אביו גנב, לא סיפר לבשן מיהו אותו קצין.

היה זה סמי"מ אביגדור קצנבלויגן, מ-מחלקת ההדרכה של המטה הארצי, שי פרש השבוע מהמישטרה.

מהש"י לש"ב. אביגדור קצנבלויגן הגיע למישטרת-ישראל דרך שירות הי ידיעות של הגנה, ממנו שאב יחזקאל סהר את מרבית קציניו ונאמניו. המורה הצעיר, שהיה אחד מפעילי הש"י (שירות ידיעות של הגנה) במחוז תל-אביב, נת מנה כבר בימים הראשונים להקמת המיש-טרה כמזכירו של יואב פלג, פקיד נמוך בעיריית תל-אביב, שנתמנה לפתע כמפקד נפת מישטרה.

עלייתו של קצנבלויגן, החסר כל הכי-שרה מישרתות, היתה בטוחה ומהירה. המורה-לשעבר מונה כראש המחלקה הכי-לית (שהפכה להיות למחלקת התפקידים מיוחדים), ועסק בבילוש פוליטי אחר חבר ריו לעבודה.

באחד הימים אירע רצח מחריד בגן-מאיר בתל-אביב. קצנבלויגן, שהודמן ל-מקום הרצח בסיוורילי, שיחרר ממעצר את דויד (גריגורי) יעקובוביץ' שהורשע לאחר מכן: "הוא הודיע למישטרה על הרצח!" התנצל.

אך גם אחרי כישלון חמור כזה המשיך קצנבלויגן לעלות בדרגות: הוא הועבר למטה הארצי ושירת תחת פיקודו של הקת"ם, איש-הקשר עם הש"ב, מאיר גור-ביק.

המפניה טובעת. תפקידיו הבאים של הקצין-המצליח היו חשובים לא פחות מן הקודמים: אחרי ששירת זמן קצר ב-תפקיד ראש-המחלקה למילחמה במסתננים, הועבר קצנבלויגן למחלקת-ההדרכה והתי-פרסם כאחד מנאמניו הקרובים ביותר של מפקדו, סגן-המפקח הכללי עמוס בן-גור-יון.

המאורעות האחרונים במישטרה, ומיש-פטו של עמוס בן-גוריון, זיעזעו כנראה גם את הקצין הנאמן, אחרי שסיים את לימודיו בפקולטה למישפטים, החל קצנבל-ויגן במישרה אחרת, מכובדת יותר.

השבוע, כאשר נודע על התפטרותו, שררה מבוכה כללית בשורת הקצינים הור-תיקים: "אם קצנבלויגן עוזב", אמר הי שבוע אחד הקצינים הוותיקים, "סימן שי אין מה לעשות יותר. ספינת המישטרה טובעת."

טנאי: כשפתח המסורר שלמה טנאי את דבריו במילים, את השירה ניתן ל-השוות לאדם, נזכרתי שאדם דומה לחייט. מה חייט חי ומת, אף כל האדם כך. ועוד נזכרתי, שהחיים דומים לחיתולים של תי-נוק, קצרים ומלוכלכים, ושההבדל בין שילוח לתער הוא שבשילוח אי-אפשר ל-התגלח."

● שרה-אוצר לוי אשכול, בקריאת בנינים במליאת הכנסת, אחרי שאחד הי ח"כים טען בנאומו כי יש צללים בתק-ציב: "אם השמש גדולה, מותר שיהיו בה קצת צללים."

● שלושה אישים נפגשו השבוע, ב-הצגת כביסת הרש של יואטרון בצל השלושה: רב-אלוף (מיל') משה דיין, הכדורגלן יעקב חודורוב והמ-שורר אברהם שלונסקי. אחרי ההצגה נפגשו השלושה עם השחקנים מאחרי הי קלעים. אמר דיין: "בול! אמר חודורוב: 'גול', אמר שלונסקי 'זול!'"